

ΓΙΑ ΤΙΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΕΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ
ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ
ΙΔΡΥΤΙΚΗΣ ΕΥΣΚΕΨΗΣ
ΤΗΣ Ε. Π. Α. Κ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΛΑΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ"

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΕΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Απόφαση της
Ιδρυτικής Σύσκεψης
της Σ.Π.Α.Κ.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
"ΛΑΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ"
(Αρ. Φ. 12 Σάβ. 15-4-67)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΛΑΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ"

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΙΔΡΥΤΙΚΗΣ ΣΥΣΚΕΨΗΣ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Ἡ Σύσκεψη Στελεχῶν τῆς Συνεποῦς Ἀριστερᾶς, πού συνήλθε στήν Ἀθήνα, τόν Ἀπρίλη τοῦ 1967, ὕστερα ἀπό βαθειά ἐξέταση τῆς σημερινῆς διεθνούς καί ἐσωτερικῆς κατάστασης καί τῶν καθηκόντων, πού στέκουν μπροστά στό ἀριστερό καί λαϊκό κίνημα τῆς Ἑλλάδας ἀποφασίζει τήν ἴδρυση τῆς Συνεποῦς Πολιτικῆς Ἀριστερῆς Κίνησης (Σ.Π.Α.Κ.).

Ὁλόκληρη ἡ διεθνῆς καί ἡ ἐσωτερική ἐξέλιξη ἐπιβεβαιώνει τήν ἐνάγκη τῆς δραστήριας καί ἀποφασιστικῆς πάλης τῶν λαϊκῶν μαζῶν γιά τήν υπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τους ἀπό τήν ἱμπεριαλιστική καί ἀντιδραστική καταπίεση καί ἐκμετάλλευση γιά τήν ἐλλαγὴ τοῦ καθεστώτος, πού στηρίζει αὐτή τήν καταπίεση καί ἐκμετάλλευση παντοῦ ὅπου ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νά ὑπάρχει, καί τήν κατάχτηση μιᾶς νέας, ἐλεύθερης καί δημοκρατικῆς ζωῆς.

Ἡ ἱστορική πείρα δείχνει, πῶς γιά τήν πραγματοποίηση τῶν στόχων αὐτῶν, εἶναι ἄπαραίτητο, ἐπικεφαλῆς τῆς λαϊκῆς πάλης, νά τεθοῦν τά πιό συνειδητά, πρωτόπορα καί ἀποφασισμένα στοιχεῖα τῆς ἐργατικῆς τάξης συγκροτημένα σέ πολιτικό κόμμα, ἱκανό νά παίξει τὸ ρόλο τοῦ ὀργανωτῆ καί καθοδηγητῆ τῶν λαϊκῶν ἀγώνων. Τέτοιο κόμμα μπορεῖ νά εἶναι μόνο τὸ κόμμα τῆς συνεποῦς, τῆς πραγματικῆς Ἀριστερᾶς.

Τὸ διεθνές προοδευτικό κίνημα, πού γεννήθηκε καί ἀναπτύχθηκε ἀπό τίς ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης κοινωνικῆς ἐξέλιξης, ἀνταποκρίθηκε καί ἀνταποκρίνεται

ἐπάξια στήν ιστορική ἀποστολή του, ὡδήγησε καί ὡδηγεῖ τοὺς λαοὺς στήν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστική καὶ ἀντιδραστική καταπίεση καί ἐκμετάλλευση καὶ στήν οἰκοδόμηση τῆς νέας ζωῆς, διαμορφώθηκε σέ ἀποφασιστικὸ παράγοντα τῆς παγκόσμιας ἀνάπτυξης.

Τὸ ἀριστερὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδας, γεννημένο κι' αὐτὸ ἀπὸ τίς ἀπαιτήσεις τῆς νεοελληνικῆς ἐξέλιξης, ἀπὸ τοὺς πόνους καί τὰ βάσανα τοῦ λαοῦ μας, πέλαιψε μέ συνέπεια καί αὐτοθυσία, στάθηκε πάντα ἡ πρωτοπορεία τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὰ λαϊκὰ καί ἐθνικὰ συμφέροντα, δημιούργησε ἀκατάλυτους δεσμούς μέ τίς λαϊκῆς μάζες, ἀναδείχθηκε σέ σπουδαία πολιτικὴ δύναμη τοῦ τόπου μας.

Οἱ ὀππορτουνιστὲς προώσαν τὸν ἀγῶνα

Μετά τὸ 1956, μέ κέντρο τὴν ἡγετικὴ ομάδα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, στοὺς κόλπους τοῦ παγκόσμιου προοδευτικοῦ κινήματος ἀναπτύχθηκε ἓνα νέο, δεξιὸ ὀππορτουνιστικὸ ρεῦμα -ὁ σύγχρονος ρεβιζιονισμός-.

Ἐγκαταλείποντας τὴ σωστή, ἀγωνιστικὴ πολιτικὴ, οἱ σημερινοὶ ἡγέτες τῆς ΕΣΣΔ καί οἱ ἄλλοι ὀππορτουνιστὲς κατρακύλησαν βαθμιαία στὴ συνθηκολόγηση μπροστά στὸν ἰμπεριαλισμὸ καί τὴν ἀντίδραση καί ἔφτασαν ὡς τὴν ἀνοιχτὴ συνεργασία καί συμμαχία μαζί τους γιὰ τὴν κατάπιψη τοῦ συνεκοῦς κινήματος. Στὴ θέση τῆς γραμμῆς γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, πρόβαλλαν τὴ γραμμὴ τῆς "συνεργασίας" τῆς "εἰρηνικῆς ἀμιλλας" καί τῆς "εἰρηνικῆς συνύπαρξης" μέ τὸν ἰμπεριαλισμὸ. Στὴ θέση τῆς γραμμῆς γιὰ τὴ σταθερὴ ὑποστήριξη καί δραστήρια ἀνάπτυξη τοῦ ἐργατικοῦ καί τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος στίς καπιταλιστικῆς καί στίς καταπιεζόμενες ἀπὸ τὸν ἰμπεριαλισμὸ χῶρες, πρόβαλλαν τὴ γραμμὴ τοῦ συμβιβασμοῦ μέ τὸν ἰμπεριαλισμὸ καί τοὺς λακέδες του, τοῦ περιορισμοῦ καί τῆς κατάπιξης τοῦ ἀγῶνα τῶν λαῶν γιὰ χάρη, δῆθεν, τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Στὴ θέση τῆς

γραμμής για την αποφασιστική απόκρουση των φιλοπόλεμων σχεδίων του Ιμπεριαλισμού και της δραστήριας υπεράσπισης της παγκόσμιας ειρήνης με τον αγώνα των λαών, πρόβαλαν τη γραμμή της υποταγής στον πυρηνικό εκβιασμό των Ιμπεριαλιστών, των συνεχών υποχωρήσεων και της ικανοποίησης των πιό Ιταμών απαιτήσεων και όρων του Ιμπεριαλισμού, για χάρη, δήθεν, της "σωτηρίας της ανθρωπότητας από τον πυρηνικό όλεθρο".

Στην πραγματικότητα, όλα αυτά δέν έκαναν τίποτε άλλο, παρά να ενισχύουν και να διευκολύνουν τον Ιμπεριαλισμό, για να διαιωνίζει την κυριαρχία του πάνω στους υποδουλωμένους λαούς και να προωθεϊ τα καταχτητικά και επιθετικά-φιλοπόλεμα σχέδιά του.

Η γραμμή των όππορτουνιστών, γραμμή έγκατάλειψης των βασικών σκοπών του κινήματος και άπάρνησης των αγωνιστικών παραδόσεων του, προκάλεσε από την αρχή την αντίδραση των συνεπών δυνάμεων του διεθνούς προοδευτικού κινήματος. Παντού σ' όλο τον κόσμο, οι πιστές δυνάμεις του κινήματος αντιτάχθηκαν σταθερά στο ρεβιζιονισμό και ανέλαβαν αποφασιστικό αγώνα για την υπεράσπιση της αγωνιστικής πολιτικής και των αρχών του κινήματος, για τη συνέχιση και παραέρα ανάπτυξη της λαϊκής πάλης ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και την αντίδραση. Έτσι, στους κόλπους του κινήματος, ξετυλίχθηκε μία ιστορικής σημασίας σύγκρουση ανάμεσα σε δύο κατευθύνσεις - την όππορτουνιστική κατεύθυνση και την αγωνιστική κατεύθυνση.

Καταπατώντας κάθε αρχή, παραβιάζοντας ωμά διεθνείς συμφωνίες του κινήματος, οι όππορτουνιστές εξαπέλυσαν ανάλσχυντες συκοφαντικές επιθέσεις, σκάρωσαν κάθε λογής μηχανογραφίες ενάντια στις συνεπείς δυνάμεις του κινήματος, τις έθεσαν κάτω από άγριο διωγμό και προσπάθησαν με κάθε τρόπο να τις "απομονώσουν" και να τις συντρίψουν. Τελικά, έβγαλαν στη δημοσιότητα τις έσωτερικές διαφορές του κινήματος,

διέσπασαν άνοιχτά τό κίνημα καί συνενώθηκαν ξετσί-
 πωτα μέ τούς χειρότερους έχθρούς του κινήματος. Σή-
 μερα, γιά τούς ρεβιζιονιστές ήγέτες τής ΕΣΣΔ καί
 τούς άλλους όππορτουμιστές, ό καλύτερος φίλος καί
 "συνεργάτης" είναι ό άμερικάνικος ίμπεριαλισμός καί
 ό πιο μισητός έχθρός ή Λαϊκή Κίνα, ή Λαϊκή Δημοκρα-
 τία Άλβανίας καί όλες οι συνεχεΐς καί πιστές δυνά-
 μεις του διεθνούς προοδευτικού καί άπελευθερωτικού
 αντιίμπεριαλιστικού κινήματος.

Μέσα στά πλαίσια αυτά, μετά τό 1956, έπεβλήθηκε
 καί στο δικό μας κίνημα μία δεξιά όππορτουμιστική
 πολιτική, μέ κύρια χαρακτηριστικά της τήν έγκατάλει-
 ψη τής ιστορικής άποστολής τής εργατικής τάξης, τήν
 άρνηση τής ταξικής πάλης, τή συνθηκολόγηση μπροστά
 στον άμερικάνικο ίμπεριαλισμό καί τή φασιστική δε-
 ξιά καί τήν ολοκληρωτική ύποταγή στα άστικά κόμμα-
 τα του Κέντρου. Αύτή ή πολιτική των όππορτουμιστών
 βρήκε τή συγκεκριμένη έκφρασή της στην Ελλάδα, μέ
 τήν πολιτική τής ΕΔΑ, καί όδήγησε στην ύποχώρηση
 τής μαζικής πάλης, σε συνεχεΐς ήττες καί άκοτυχίες,
 στην έξασθένιση τής επιρροής του κινήματος, στην ά-
 ποδιοργάνωση καί, τελικά, στην ούσιαστική διάσπαση
 των γραμμών του κινήματος, σε μία χωρίς προηγούμενο
 βαθειά καί επικίνδυνη κρίση. "Έτσι διαβρωμένη από
 τον όππορτουμισμό, ή ΕΔΑ έπαψε πιά νά έκφράζει τό
 άριστερό κίνημα, μετατράπηκε σε ένα τυπικό μικροα-
 στικό κόμμα.

"Όπως σε παγκόσμια κλίμακα, τό ίδιο καί στην χώρα
 μας, οι συνεχεΐς άγωνιστές του κινήματος αντιτάχθη-
 καν από τήν άρχή στον όππορτουμισμό καί πάλαιψαν
 ένεργητικά γιά τήν υπεράσπιση, διαφύλαξη καί ανά-
 πτυξη του άγωνιστικού προσανατολισμού του κινήμα-
 τος. Τώρα στην ήμερήσια διάταξη έχει μπει έπιτακτι-
 κά τό ζήτημα τής πιο άποφασιστικής ανάπτυξης αύτης
 τής πάλης, τής ολοκληρωτικής ρήξης μέ τον όππορτου-
 νισμό καί τούς φορεΐς του καί τής δραστήριας ανα-

σύνταξης τῶν δυνάμεων τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος πάνω σέ νέα βάση.

ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΤΙΣ
ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Γιά νά συγκαλύψουν τή δική τους πραγματικά διασπαστική πολιτική καί πραχτική καί γιά νά παρεμποδίσουν τήν ανάπτυξη τῶν συνεπῶν δυνάμεων τοῦ κινήματος, οἱ ὀππορτουμιστές κατηγοροῦν συκοφαντικά τούς συνεπεῖς ἀγωνιστές σά "διασπαστές", χαρακτηρίζουν τήν ἀνοιχτή πάλη τους ἐνάντια στό ρεβιζιονισμό "ὑκονόμηση τῆς ἐνότητας", "διάσπωση τοῦ κινήματος".

Οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστές θεωροῦν τήν ἐνότητα τοῦ κινήματος σά βασική προϋπόθεση γιά τή νίκη τῆς λαϊκῆς ὑπόθεσης. Γιά νά ἐκπληρώσει, ὁμως, ἕναν τέτοιο ρόλο ἡ ἐνότητα, πρέπει νά στηρίζεται σέ μιά σωστή ἀγωνιστική πολιτική. Τώρα, οἱ ὀππορτουμιστές ἔχουν κιά ἐγκαταλείψει ὀλοκληρωτικά καί τίς ἀρχές καί τή σωστή ἀγωνιστική πολιτική καί, ἐπομένως, ἡ διατήρηση τῆς ἐνότητας μαζί τους θά ἐσήμαινε ὑποτάγή τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν στή γραμμή τῆς συνθηκολόγησης καί τοῦ συμβιβασμοῦ μέ τόν ταξικό ἀντίπαλο, πού ἀκολουθοῦν οἱ ὀππορτουμιστές. Οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστές ἀγωνίζονται μέ πάθος γιά τήν ἐνότητα, ὅταν αὐτή ὑπηρετεῖ πραγματικά τήν πρόοδο τοῦ κινήματος, ἀλλά καί δέ διστάζουν νά σκάσουν ἀποφασιστικά τήν "ἐνότητα", ὅταν αὐτή καύει κιά νά ὑπηρετεῖ τό συμφέρον τοῦ κινήματος καί γίνεται ἕνα μέσο γιά τήν κατέκλιξη του, καί νά προχωρήσουν στή δημιουργία μιᾶς νέας, πραγματικά ἀγωνιστικῆς ἐνότητας.

Τό παγκόσμιο ἐργατικό κίνημα, ἀπό τότε πού γεννήθηκε ὡς τά σήμερα, ἔδωσε ἀναρίθμητες συγκρούσεις καί μεγάλες μάχες μέ τούς ὀππορτουμιστές -- φορεῖς τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας στίς γραμμές του. Καί κάθε φορά ἐβγαίνε ἀπό τίς συγκρούσεις αὐτές πιά δυναμω-

μένο, γιατί αντιμετώπισε τούς δπκορτουνιστές από θέσεις αρχής και δέ δίστασε να σπάσει τήν ενότητα μαζί τους. Στίς αρχές του αιώνα μας, όταν ο δπκορτουνισμός κυριαρχούσε στήν ήγεςία του εργατικού κινήματος, οι πρωτοπόροι εκπρόσωποι τής εργατικής τάξης έκοφαν αποφασιστικά τίς σχέσεις τους, έσπασαν τήν "ένότητα" μέ τούς δπκορτουνιστές και προχώρησαν στή δημιουργία του πραγματικά συνεπούς κινήματος, πού ακριβώς ύστερα από τή "διάσπαση" αυτή δδήγησε τούς εργαζόμενους από νίκες σέ νίκες, ως τή σημερινή μεγαλειώδη ανάπτυξη του παγκόσμιου κινήματος.

"Έτσι ακριβώς μπαίνει τό ζήτημα και σήμερα. Ηπροστά στήν προδοσία τών δπκορτουνιστών, οι συνεπεΐς άγωνιστές του κινήματος οφείλουν να υιοθετήσουν μια σταθερή στάση: να σπάσουν τήν "ένότητα" μέ τούς δπκορτουνιστές και να προχωρήσουν στή ανασύνταξη τών πιοτών δυνάμεών του κινήματος, στή δημιουργία μιās νέας ενότητας, μιās ενότητας βασισμένης στίς αρχές του κινήματος και σέ μια σωστή, αγωνιστική πολιτική, τής μόνης ικανής να δδηγήσει τό κίνημα στό δρόμο τής προόδου και τής νίκης.

Στά δέκα και πάνω χρόνια πού πέρασαν από τότε πού έρχισε ή τωρινή μεγάλη σύγκρουση στους κόλπους του παγκόσμιου κινήματος, ο ρεβιζιονισμός--δπκορτουνισμός δέχτηκε σοβαρά πλήγματα και οι συνεπεΐς δυνάμεις του κινήματος κέρδισαν στέν ιδεολογικό τομέα τήν υπεροχή. Σήμερα ή πάλη τους περνάει σέ ένα νέο πιο ύψηλό στάδιο. Σέ διάφορες χώρες, στή θέση τών παλιών κομμάτων, πού πρόδωσαν τήν άποστολή τους και κατρακύλησαν στό δρόμο τής συνθηκολόγησης και του συμβιβασμού μέ τον ιμπεριαλισμό και τήν αντίδραση, ξεπροβάλλουν τώρα νέες πολιτικές δυνάμεις, δημιουργούνται νέοι συνεπεΐς πολιτικοί οργανισμοί, αποφασισμένοι να διεξαγάγουν σταθερά και να δδηγήσουν ως τό τέλος τον άγώνα.

ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΥΝΕΠΕΣ

ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ ἐγκατάλειψη τῶν βασικῶν σκοπῶν τοῦ λαϊκοῦ καὶ δημοκρατικοῦ κινήματος ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ΕΔΑ, ἡ πολιτικὴ τῆς συνθηκολόγησης μπροστὰ στὸν ξένο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὴ φασιστικὴ Δεξιὰ, τῆς ὑποταγῆς στὴ πολιτικὴ τῆς μεγαλοαστικῆς ΕΚ, τοῦ ἰδεολογικο-πολιτικοῦ εὐνοουλισμοῦ τῶν ἀριστερῶν μαζῶν, τῆς διάσπασης καὶ οὐσιαστικῆς διέλυσης τῶν ὀργανωμένων δυνάμεων τοῦ κινήματος, καὶ τῆς ὑπονόμευσης τῶν λαϊκῶν ἀγώνων, ποὺ ἀκολούθησαν καὶ ἀκολουθοῦν οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, ἔθεσε ἐπὶ τάπητος, καὶ στὴ δική μας χώρα, τὸ ζήτημα τῆς ἀνασύνταξης τῶν προοδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν δυνάμεων. Ἡ ΕΔΑ πρόδωσε τὴν ἀποστολὴ της, μετατράπηκε σὲ ἓνα τυπικὰ μικροαστικὸ κόμμα. Ὁ λαὸς ἔμεινε χωρὶς συνεπῆ πολιτικὴ ἡγεσία. Προέκυψε ἡ ἐπείγουσα ἐνάγκη τῆς δημιουργίας νέου πολιτικοῦ κόμματος, πραγματικοῦ κόμματος τῆς Ἀριστερᾶς, ἱκανοῦ νὰ ἀναλάβει τὸ ὑπεύθυνο ἔργο τῆς συνεποῦς ὀργάνωσης καὶ καθοδήγησης τῆς λαϊκῆς πάλης.

Ἡ ὀπιορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ προκάλεσε τὴν ἀντίδραση ὅλων τῶν λαϊκῶν ἀγωνιστῶν, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ στέκουν πιστοὶ στὴ γραμμὴ καὶ στὶς ἀρχές τοῦ κινήματος καὶ ἐπέμεναν στὸν ἀγῶνα. Ἡ πάλη τῶν συνεπῶν δυνάμεων τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος, ἀφοῦ πέρασε ἀπὸ πολλὰς μορφές καὶ φάσεις, μπῆκε στὸ ἀποφασιστικὸ στάδιο τῆς δημόσιας ἀντιπαράθεσης στὸν ὀπιορτουνισμό, μὲ τὴν ἔκδοση τῆς "Ἀναγέννησης", τὸν Ὀχτώβρη τοῦ 1964.

Ἡ "Ἀναγέννηση" ἔδωσε σκληρὲς ἀλλὰ ἐπιτυχεῖς μάχες ἐνάντια στὸν ὀπιορτουνισμό, γιὰ τὸ σωστὸ προσανατολισμὸ τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν πάλη κατὰ τοὺς ἰμπεριαλισμοὺ καὶ τῆς ντόπιας ἀντίδρασης. Ὅλες οἱ ἐπιθέσεις ποὺ ἐξαπολύθηκαν ἐναντίον της ἀπότυχαν οἰκτρά. Ἡ "Ἀναγέννηση" στάθηκε ἓνα ἰσχυρὸ προπύρ-

γιο του λαϊκού αγώνα, ένας φλογερός προπαγανδιστής των ιδεών της Συνεπούς 'Αριστεράς. Ξεσκέπασε άμελ-
λικτα τον άμερικάνικο ίμπεριαλισμό και τό σύγχρονο
ρεβιζιονισμό, φώτισε μιά σειρά σπουδαία προβλήματα
άρχης του κινήματος, έπεξεργάσθηκε και πρόβαλε ένα
γενικό, σωστό στρατηγικό και ταχτικό προσανατολι-
σμό για τό λαϊκό κίνημα, καλλιέργησε τήν ιδέα της
πλήρους ρήξης μέ τους φορείς του όππορτουισμού, και
της ανεξάρτητης δράσης των συνεπών δυνάμεων του κι-
νήματος. Πάνω στην κατεύθυνση αυτή της "Αναγέν-
νησης" συσπειρώθηκε ιδεολογικά μιά σημαντική μερί-
δα πιστών αγωνιστών του κινήματος και έναπύχθηκε
μιά αξιόλογη πραχτική δράση σέ διάφορους μαζικούς
τομείς. Έτσι τέθηκεν οι βάσεις για τήν ανασύνταξη
των δυνάμεων του κινήματος, πάνω σέ νέα, πραγματικά
αγωνιστική, ιδεολογική-πολιτική-όργανωτική βάση.

"Ένα νέο, ακόμα πιο σημαντικό στάδιο στην πάλη
των συνεπών δυνάμεων του άριστερου κινήματος στά-
θηκε ή έκδοση, τό Γενάρη του 1967, του "Λαϊκού Δρό-
μου". Τώρα, οι συνεπέις αγωνιστές διαθέτουν τό μα-
ζικό προπαγανδιστή των ιδεών τους, ένα έξαιρετικά
ίσχυρό όπλο στην πάλη ενάντια στον άμερικάνικο ίμ-
περιαλισμό, τή ντόπια αντίδραση και τους σύγχρονους
όππορτουιστές. 'Ο "Λαϊκός Δρόμος" άνοιξε νέους,
πλατειούς όρίζοντες στον αγώνα τους.

'Η κατάσταση στην χώρα και στο λαϊκό μας κίνημα
και ή ανάπτυξη της πάλης των συνεπών αγωνιστών ώ-
ρίμασαν και έθεσαν ακόμα πιο έπιτακτικά τώρα τό αί-
τημα της δημιουργίας ενός νέου, πραγματικά συνεπούς
πολιτικού όργανισμού της 'Αριστεράς. Οι συνεπέις ά-
γωνιστές του κινήματος πρέπει τώρα νά περάσουν στην
όργανωμένη πολιτική εμφάνιση και δράση. 'Η δημιουρ-
γία της Συνεπούς Πολιτικής 'Αριστερής Κίνησης (Σ.
Π.Α.Κ.) σήμερα, άνταναικλά άκριβώς αυτή τήν ανάγκη.

'Η Συνεπής Πολιτική 'Αριστερή Κίνηση είναι ο
κληρονόμος και συνεχιστής των καλύτερων, αγωνιστι-

κῶν παραδόσεων τοῦ ἀριστεροῦ καὶ λαϊκοῦ κινήματος τῆς χώρας μας. Μὲ ξεκαθαρισμένες προγραμματικές καὶ καταστατικές κατευθύνσεις, μὲ μιὰ γραμμὴ καὶ τακτική πραγματικά ἀγωνιστική, τέτοια πού νά διαφέρει ριζικά, οὐσιαστικά, ἀπὸ τὴν ὀπορτουניστική γραμμὴ καὶ τακτικὴ τῆς Ε.Δ.Α., καὶ νά ἐκφράζεται ἔμπραχτα, στὴ καθημερινή πράξη, ἡ Συνεπὴς Πολιτικὴ Ἀριστερῆ Κίνηση θά μετεξελιχθεῖ πολὺ γρήγορα στὸ **ΝΕΟ ΚΟΜΜΑ, ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**. Ἡ καθημερινή, ἐνεργητικὴ πάλη ὅλων τῶν μελῶν τῆς **Σ.Π.Α.Κ.** καὶ τῆς ὀργάνωσής της σὰ σύνολο γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ στὴ ζωὴ τῆς πολιτικῆς γραμμῆς της, θά πρέπει νά ἀποτελεῖ τὸ κύριο περιεχόμενο τῆς δραστηριότητάς της γιὰ τὴν ἄμεση ἐξυπηρέτηση τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, καὶ τὸ κύριο καὶ ἀποφασιστικὸ μέσο γιὰ τὴ μετεξέλιξή της σὲ πολιτικὸ κόμμα, ἱκανὸ νά ὑπηρετήσῃ ὀλοκληρωμένα αὐτὰ τὰ συμφέροντα. Τὸ πραγματικὸ κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς θά προκύβῃ μέσα ἀπὸ τὴν πρακτικὴ δράση καὶ γιὰ τὴν πρακτικὴ δράση. Μέσα ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ γιὰ τὸ λαὸ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

Οἱ προγραμματικὲς κατευθύνσεις, οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ τῆς **Σ.Π.Α.Κ.** καθορίζονται ἀπὸ τὴ συγκεκριμένη κοινωνικο-οικονομικὴ καὶ πολιτικὴ κατάσταση τῆς χώρας μας σήμερα.

ΕΝΑ ΑΝΤΙΑΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ - ΑΝΤΙΛΑΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙ ΑΣ ΣΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι μιὰ χώρα μὲ μέση καπιταλιστικὴ ἀνάπτυξη καὶ μὲ ὀρισμένα μισοφεουδαρχικά ὑπολείματα, οικονομικά καθυστερημένη καὶ ὀλόπλευρα ἐξαρτημένη ἀπὸ τὸν ξένο, καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τοὺς χιτλεροφασίστες κατακτητῆς, στὴ χώρα μας, μὲ τὴν παντοειδῆ ἐπέμβαση τῶν ἀγγλοαμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν, ἐπε-

βλήθηκε ένα άντεθνικό και αντιλαϊκό καθεστώς - τό καθεστώς τής άμερικανοκρατείας και τής ύποτέλειας.

Μέτό πρόσχημα τής "οικονομικής βοήθειας" πραγ -
ματοποιήθηκε μία πρωτοφανής επίδρομή του ξένου μο-
νοπωλιακού κεφαλαίου στην Ελλάδα, πού μέ μύριους
τρόπους, μέ ύποδουλωτικές συμβάσεις και συμφωνίες,
και στά τελευταία χρόνια και μέ τή σύνδεση τής χώ-
ρας μας μέ τήν Κοινή Άγορά, έδωσε χειροπόδαρα τήν
οικονομία της, τήν μετέτρεψε σέ ένα άπλό έξάρτημα
τής οικονομίας των μεγάλων Ιμπεριαλιστικών δυνάμε-
ων, καθιέρωσε ένα καθεστώς άγριας καταλήστευσης και
έκμετάλλευσης του έθνικού πλούτου και του λαού τής
Έλλάδας. Έμπόδισε και έμποδίζει κάθε πρόοδο και ά-
νάπτυξη της.

Στόν πολιτικό τομέα, ή Ελλάδα έχει μετατραπεί
σε ένα προτεκτοράτο των Ιμπεριαλιστών. Καταλύθηκε
κάθε Έχνος έθνικής ανεξαρτησίας και κυριαρχίας της.
Μιά σειρά συμφωνίες, "κατοχυρώνουν" και "νομιμο-
ποιούν" τήν κατάσταση αυτή, όπου οι ξένοι Ιμπερια-
λιστές, σήμερα κυρίως οι άμερικάνοι Ιμπεριαλιστές,
έλέγχουν ασύδοτα τήν έθνική μας ζωή, καταπατούν βά-
ναυσα τά έθνικά μας δικαιώματα και συμφέροντα, όρι-
ζουν, ούσιαστικά αυτοί, τς κυβερνήσεις τής χώρας
και κάθε τί πού άφορά τς δημόσιες ύποθέσεις της,
και τήν έχουν μετατρέψει σέ ένα τσιφλίκι τους.

Ένταξη τής Ελλάδας στόν έπιθετικό συνασπι-
σμό του ΝΑΤΟ και διάφορες άλλες στρατιωτικές συμ-
φωνίες, τήν έχουν μεταβάλει σέ ένα άπλό γρανάζι του
έπιθετικού, στρατιωτικού μηχανισμού του παγκόσμιου
Ιμπεριαλισμού, σέ ένα πολεμικό προγεφύρωμα για τήν
προώθηση των σχεδίων του ένάντια στην έλευθερία των
λαών και ένάντια στην παγκόσμια ειρήνη.

Έξωτερική πολιτική τής Ελλάδας είναι ύπο-
ταγμένη ολοκληρωτικά στα συμφέροντα του άμερικάνι-
κου Ιμπεριαλισμού και στην ψυχροπολεμική - άντικομ-

μουνιστική πολιτική του. Στο μεγάλο θέμα της Κύπρου οι Κυβερνήσεις της υποτέλειας ακολουθούν μία καθαρά άντεθνική - αντικυπριακή γραμμή. Η ουσία αυτής της γραμμής συνίσταται στην επίδιωξη να καταπνιγεί ο άκελευθερωτικός και δημοκρατικός αγώνας των Κυπρίων και να επιβληθεί στην Κύπρο μία "λύση", που να διαιωνίζει και να σταθεροποιεί την κυριαρχία των Ιμπεριαλιστικών Δυνάμεων στην Κύπρο, και να επιτρέψει την απρόσκοπτη χρησιμοποίησή της για τα γενικότερα επιθετικά σχέδια του αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού και του ΝΑΤΟ.

Τά δόγματα Τρούμαν, Άιζενχάουερ, Κέννεντυ, Τζόνσον, τά δόγματα αυτά της υποδοούλωσης των λαών στον αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, υπήρξαν τά δόγματα άκριβως, που ΄ξεναν στο ΄πακρο τήν δλόπλευρη οίκονομική πολιτική, στρατιωτική ΄ξάρτηση της ΄Ελλάδας από τον Ιμπεριαλισμό, τή μετάτρεψαν, ούσιαστικά, σε μία άποικία του αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού.

Η επίθεση στον πολιτιστικό τομέα, ή διεύσδυση και διάδοση του "άμερικάνικου τρόπου ζωής", όλων των στοιχείων της σάπιας Ιμπεριαλιστικής ήθικης, του χρωκοπημένου "δυτικού πολιτισμού" της ΄ιδεολογίας του κοσμοπολιτισμού, του ραγιαδισμού και ή άγρια καταπολέμηση και κατάπνιξη κάθε ΄εκδήλωσης γνήσιου λαϊκού πατριωτικού, δημοκρατικού πολιτισμού και ήθικης, συμπληρώνουν τήν εικόνα της μετατροπής της χώρας μας σε ΄να κακέκτυπο της αμερικάνικης ζούγκλας των γκάγκστερς.

Τό καθεστώς αυτό της ΄ξενικής ΄ξάρτησης, της Ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας στην ΄Ελλάδα, στηρίζεται ΄σωτερικά από τή ντόπια πλουτοκρατική δλιγαρχία, που συνεργάζεται στενά με τον ΄ξένο Ιμπεριαλισμό και αποτελεί τό κύριο ΄ργανο για τό ΄έρασμα της πολιτικής του στη χώρα μας. Οι κυβερνήσεις της χώρας μας, είναι κυβερνήσεις της ντόπιας πλουτοκρατικής

ὀλιγαρχίας, πού δουλεύουν γιά λογαριασμό τῶν ξένων ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων, πού ἄκολουθοῦν τυφλά μιὰ πολιτική ὑποτέλειας καί ὑποταγῆς στόν ξένο ἰμπεριαλισμό καί ξεπουλοῦν ἀνάσχυντα τά πιό ἱερά ἔθνικα καί λαϊκά δίκαια γιά χάρη τῶν συμφερόντων τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν.

Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός καί ἡ ντόπια πλουτοκρατική ὀλιγαρχία, μέ ὄργανο τίς κυβερνήσεις τῆς ὑποτέλειας, γιά νά ἱκανοποιήσουν τά ἄνομα συμφέροντά τους ἐπέβαλαν, διατηροῦν καί ἐντείνουν συνεχῶς ἓνα καθεστῶς ἄγριας οἰκονομικῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ λαοῦ. Ἡ Ἑργατική τάξη, ἡ ἀγροτιά, τά μεσαῖα στρώματα τῆς πόλης, οἱ προοδευτικοί διανοούμενοι ὑφίστανται τήν σκληρή ἐκμετάλλευση ἀπό τήν πλευρά τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλίων.

Ἡ ἐργατική τάξη, εἶναι ἡ τάξη πού δέχεται τήν πιό βαρειά ἐκμετάλλευση. Ζεῖ καί δουλεύει μέσα σέ ἄθλιες συνθῆκες. Τά μεροκάματα τῶν ἐργατῶν εἶναι μεροκάματα πείνας.

Ἡ ἀνεργία ἀποτελεῖ μόνιμο φαινόμενο στίς τάξεις τους. Στούς τόπους δουλειᾶς ἐφαρμόζονται τά πιό ἐξαντλητικά συστήματα γιά τήν πιό ἄγρια ἐκμετάλλευση τῶν ἐργατῶν, ἐνῶ ταυτόχρονα παραβιάζονται μέ τόν πιό ὠμό τρόπο ἀκόμα κι' αὐτά τά δικαιώματά τους πού "ἀναγνωρίζει" ἡ ὑπάρχουσα "ἐργατική νομοθεσία" (8 ὠρο κ. ἄ.). Τά ἐργατικά ἀτυχήματα, πού στέλνουν κάθε μέρα σχεδόν δεκάδες ἐργάτες στό θάνατο ἢ στήν ὀλοκληρωτική σωματική ἀχρήστευση, ἀποτελοῦν μιὰ χτυπητή ἀπόδειξη γιά τούς ἄθλιους ὄρους, πού κάτω ἀπ' αὐτούς εἶναι ἀναγκασμένοι νά δουλεύουν οἱ ἐργάτες. Ἡ οὐσιαστική ἀνυπαρξία μιᾶς σοβαρῆς καί συστηματικῆς ὑγειονομικῆς περίθαλψης καί οἱ συντάξεις πείνας συμπληρώνουν τήν τραγική εἰκόνα τῆς ζωῆς τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἡ ἀγροτιά, δέχεται κι' αὐτή τίς βαρεῖες

συνέπειες του καθεστώτος της υποτέλειας. Η ελληνική αγροτική παραγωγή αντιμετωπίζει το θανάσιμο ανταγωνισμό των βορειοαμερικάνικων και δυτικοευρωπαϊκών αγροτικών μεγαλοεπιχειρήσεων. Η σύνδεση της Ελλάδας με την Κοινή Αγορά έκαμε ακόμα πιο δύσκολη τη θέση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων. Το ντόπιο μονοπωλιακό κεφάλαιο άσκει μία άγρια τοκογλυφική εκμετάλλευση σε βάρος της αγροτιάς μέσω της ΑΤΕ. Ο μόχθος του αγρότη-παραγωγού καταληστεύεται από το μεγαλεμπόριο και τους κάθε λογής μεσάζοντες. Σημαντικός αριθμός αγροτών δεν έχουν καθόλου ή διαθέτουν λίγη και, κατά κανόνα, άγονη γη. Υπάρχουν ακόμα τσιφλίκια, σε χέρια ξένων και ντόπιων ιδιοκτητών, μοναστηριακές και βασιλικές εκτάσεις. Έξακολουθούν να διατηρούνται διάφορες μορφές μισοφεουδαρχικής εκμετάλλευσης των αγροτών. Η άθλια κατάσταση της αγροτιάς έντείνει τη διαδικασία της διαφοροποίησής της. Παρατηρείται μία μαζική φυγή των αγροτών, κυρίως των φτωχών, στά μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ το ρεύμα της μετανάστευσης στο εξωτερικό, που έμφανίστηκε και στις εργατικές πόλεις, άγκάλιασε σε πρωτοφανή έκταση την αγροτική ύπαιθρο, σε βαθμό, που νά έχει σημειωθεί μία άληθινή έρήμωσή της.

Τά μεσαία στρώματα της πόλης (έπαγγελματίες, βιοτέχνες κ.ά.) χτυπιούνται άγρια από τά ξένα και ντόπια μονοπώλια, από την άνελέητη κρατική φορολογία. Όλοένα και μεγαλύτερος αριθμός ανθρώπων της κατηγορίας αυτής βλέπει να μικραίνει μέ γοργό ρυθμό ή απόσταση που τους χωρίζει από το προλεταριάτο.

Οι προοδευτικοί διανοούμενοι, αποτελούν ιδιαίτερο στόχο της υποτέλειας. Το δημιουργικό τους έργο παρεμποδίζεται και πνίγεται. Η οικονομική τους θέση είναι πραγματικά τραγική. Η ξένη και ντόπια αντίδραση άμείβει πλουσιόπαροχα μία χούφτα "καλαμαράδες" για νά υπηρετούν

τά μαθρα συμφέροντά της, ενώ χτυπᾷ καί καταδιώκει τή συντριπτική μάζα τῶν διανοουμένων, πού στέκονται σέ πατριωτικές - δημοκρατικές θέσεις.

Τό καθεστώς τῆς οικονομικῆς κυριαρχίας τοῦ ξένου ἰμπεριαλισμοῦ στή χώρα μας εἶναι τόσο ἄγριο, πού θίγει, σέ ὀρισμένο βαθμό, ἀκόμα καί τά συμφέροντα τῆς μεσαίας αστικῆς τάξης.

Τό καθεστώς αὐτό τῆς ἄγριας οικονομικῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ λαοῦ, συντηρεῖται καί ὀξύνεται συνεχῶς, χάρις στήν ἐπιβολή καί διαρκή ἔνταση ἐνός ἀντιδραστικοῦ, οὐσιαστικά νεοφασιστικοῦ, πολιτικοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστώτος.

Ἡ ὑπαρξη τοῦ κοινοβουλίου καί ὀρισμένων ἄλλων, κατ' ἐπίφαση "δημοκρατικῶν θεσμῶν" Ἀπλῶς συγκαλυπτει καί ἐξωραΐζει τή μαύρη δικτατορία τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης, τῶν πύο σκοτεινῶν καί ὀπισθοδρομικῶν δυνάμεων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, κάτω ἀπό τήν ὀποία στεναζει ὁ λαός. Οἱ ἐκλογές ρίας καί νοθείας τοῦ 1961 καί οἱ παρόμοιες, καί χειρότερες ἀκόμα, πού ἐτοιμάζονται τώρα πυρετωδῶς, εἶναι ἀπλῶς χαρακτηριστικά παραδείγματα πού ἐπικυρώνουν τή διαπίστωση αὐτή. Ἀλλά, ἡ πύο πειστική ἀπόδειξη γι' αὐτό, εἶναι ἡ καθημερινή βάνουση καταπάτηση τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Οἱ πύο στοιχειώδεις ἐλευθερίες τοῦ λαοῦ καταπατοῦνται βάνουσα. Ἀπαγορεύεται στήν ἐργατική τάξη νά ἔχει νόμιμα τό δικό της πολιτικό κόμμα, τό Κομμουνιστικό Κόμμα. Μέ τή σημαία τοῦ πύο ἀφηνιασμένου ἀντικομμουνισμοῦ, καί τοῦ "κομμουνιστικοῦ κινδύνου" διώκονται καί καταπιέζονται ὄχι μόνο οἱ κομμουνιστές, ἀλλά καί ὄλα τά προοδευτικά καί δημοκρατικά στοιχεῖα, ὄλοι ὄσοι τολμοῦν νά ἀντιταχθοῦν στό καθεστώς τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τῆς ὀποτέλειας. Οἱ συνδικαλιστικές, συνεταιριστικές ἐλευθερίες ἔχουν οὐσιαστικά καταλυθεῖ. Οἱ ἀπεργίες, οἱ συγκεντρώσεις

διαδηλώσεις, όλες οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργατών, των αγροτών, των φοιτητών περιορίζονται ή απαγορεύονται και ακόμα, πολύ συχνά καταστέλλονται με τη δύναμη των όπλων του κρατικού μηχανισμού της υποτέλειας. Η δραστηριότητα των λαϊκών δημοκρατικών, μαζικών και πολιτικών οργανώσεων προσκρούει όχι μόνο στους περιορισμούς και τις πιέσεις από την πλευρά του επίσημου κράτους αλλά και στις ασύδοτες και παντοειδείς επιθέσεις, που εξαπολύονται ενάντια τους από τις παρακρατικές-φασιστικές δυνάμεις. Το καθεστώς της ολοένα εντεινόμενης πολιτικής αντίδρασης και της στυγνής τρομοκρατίας σέ βάρος των εργαζόμενων μαζών, εκφράζει το αληθινό πρόσωπο της αστικής "δημοκρατίας", δηλ. της δικτατορίας της πλουτοκρατικής ολιγαρχίας και των ξένων αφεντικών της.

Στά πλαίσια του καθεστώτος αυτού σημαντικό ρόλο παίζει το παλάτι. Στην πραγματικότητα, το παλάτι αποτελεί ένα σημαντικό κέντρο, που κρατάει τα νήματα της πολιτικής ζωής του τόπου και συνδέεται με καθορισμένους δεσμούς με τις ξένες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (σήμερα, ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ), έναν πόλο γύρω από τον οποίο συγκεντρώνονται οι πιο αντιδραστικές δυνάμεις του τόπου για να ενεργοούν σέ βάρος των ελευθεριών και των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού μέ πραξικοπήματα και κάθε λογής επεμβάσεις στή πολιτική ζωή.

Σέ πολύ γενικές γραμμές αυτό είναι τό καθεστώς που επικρατεί σήμερα στή χώρα μας.

ΤΟ ΑΜΕΣΟ ΑΙΤΗΜΑ: ΒΑΘΕΙΑ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εξέσα από τήν κατάσταση αυτή ξεπροβάλλουν τά αίτηματα αυτής της στιγμής.

Γιά νά μή ξαναδραποδιστεϊ ή 'Ελλάδα και ό λαός της, γιά νά προχωρήσει ή πατρίδα μας στό δρόμο της

προόδου και της προκοπής πρέπει να αλλάξει ριζικά η σημερινή κατάσταση.

Κύριος πρωταρχικός όρος μιας τέτοιας ριζικής αλλαγής είναι η εξάλειψη της οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής εξάρτησης της χώρας μας από τον ιμπεριαλισμό και πριν απ' όλα τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, που αποτελεί και την κύρια αίτια της κακοδαιμονίας της Ελλάδας.

Πρέπει να φύγουν από τον τόπο μας όλοι οι ιμπεριαλιστές, να καταργηθούν όλες οι υποδουλωτικές οικονομικές, πολιτικές, στρατιωτικές συμβάσεις, συμφωνίες και "συμμαχίες" της Ελλάδας με τις ξένες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, να φύγει η χώρα μας από το επιθετικό ΝΑΤΟ, να καταργηθεί η σύνδεσή της με την Κοινή Αγορά, να εξαλειφθεί κάθε ίχνος επέμβασης των ξένων μονοπωλίων στην οικονομία μας, κάθε ίχνος επέμβασης των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων στην πολιτική και γενικότερα στη δημόσια ζωή της χώρας μας, να καταπολεμηθεί αποφασιστικά κάθε μορφή αντιδραστικής πολιτιστικής διεύθυνσης, κάθε εκδήλωση ιμπεριαλιστικής ιδεολογίας και ήθικης, με δυό λόγια να αποκτησει η Ελλάδα πλήρη εθνική ανεξαρτησία.

Πρέπει να καταργηθεί το σημερινό καθεστώς της άγριας οικονομικής εκμετάλλευσης των λαϊκών μαζών να παρθούν ριζικά μέτρα ενάντια στην πλουτοκρατική ολιγαρχία, να χτυπηθούν τα μονοπώλια, να εθνικοποιηθούν οι βασικοί κλάδοι της βιομηχανίας της πύσης και του εμπορίου, να πραγματοποιηθεί η εκβιομηχάνιση της χώρας και να ικανοποιηθούν τα ζωτικά οικονομικά αίτηματα της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων της πόλης. Να εξαλειφθεί η σημερινή κατάσταση στην αγροτική ύπαιθρο, να καταργηθεί η εκμετάλλευση της αγροτιάς από τα ξένα και ντόπια μονοπώλια. Να απαλλαγεί ο αγρότης από την τοκογλυφία και τους κάθε λογής κερδοσκόπους μεσάζοντες. Να έ-

ξαλειφθούν τά μισοφεουδαρχικά ύπολείμματα, νά απαλλοτριωθούν όλες οί τσιφλικάδικες έκτάσεις καί νά δοθούν στούς άγρότες πού δέν έχουν καθόλου ή έχουν λίγη γή, νά πραγματοποιηθεΐ γενικώτερα ά γ ρ ο τ ι κ ή ή μ ε τ α ρ ρ ύ θ μ ι σ η, πού νά εξασφαλίσει σέ όλες τίς άγροτικές οίκογένειες έπαρκή καί καλό κληρο. Νά έπιτευχθεΐ βαθμιαία ή έκμηχάνιση καί ό έκσυγχρονισμός ολόκληρης τής άγροτικής οίκονομίας.

Πρέπει νά καταργηθεΐ τό σημερινό άντιδημοκρατικό πολιτικό καθεστώς, νά καταργηθούν όλοι οί νόμοι πού στηρίζουν αυτό τό καθεστώς, νά εξασφαλιστούν καί κατοχυρωθούν οί πολιτικές, συνδικαλιστικές καί συνεταιριστικές έλευθερίες του λαού, όλα τά δημοκρατικά του δικαιώματα, νά γίνει ό λαός ό άφέντης στόν τόπο του, αυτός καί όχι οί ξένοι, νά όρίζει τίς κυβερνήσεις του καί νά καθορίζει τόν τρόπο τής διοίκησης του.

Γιά νά πραγματοποιηθούν όλα τά αίτήματα αυτά ούσιώδης όρος, άπαραίτητη προϋπόθεση εΐναι ή άνοδος στην έξουσία των λαϊκών δυνάμεων, μέ έπικεφαλής τήν έργατική τάξη, καί ή έγκαθίδρυση, στην θέση τής σημερινής ψεύτικης, μιᾶς νέας, μιᾶς πραγματικής δημοκρατίας του λαού, μιᾶς νέας πραγματικά λαϊκής έξουσίας πού θα εφαρμόσει φιλολαϊκή πολιτική οίκονομικής καί δημοκρατικής ανάπτυξης στόν έσωτερικό τομέα, καί άντιϊμπεριαλιστικού, φιλειρηνικού προσανατολισμοΐ στόν έξωτερικό τομέα. Έπομένως, ή Έλλάδα έχει ανάγκη άμεσα από μία ριζική, βαθειά άντιϊμπεριαλιστική - δημοκρατική αλλαγή, πού θα άνοίξει τό δρόμο για παραέρα αλλαγές στην κατεύθυνση τής κοινωνικής προόδου καί ανάπτυξης.

Η πάλη για τήν πραγματοποίηση αυτής τής αλλαγής εΐναι άκριβώς ό πολιτικός σκοπός τής Συνεπούς Πολιτικής Άριστερής Κίνησης (Σ . Π . Α . Κ .).

ΟΙ ΚΙΝΗΤΗΡΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΙ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Ποιοι είναι οι φίλοι αυτής της αλλαγής και ποιοι θα την πραγματοποιήσουν;

Τήν αλλαγή αυτή θα την πραγματοποιήσουν: η εργατική τάξη, η αγροτιά, τα μεσαία στρώματα της πόλης και οι προοδευτικοί διανοούμενοι, που συμπεριλαμβάνουν και την προοδευτική φοιτητική νεολαία. Αυτές είναι οι κινητήριες δυνάμεις της 'Αλλαγής. Κάτω από ορισμένες συνθήκες, και ως ένα ορισμένο βαθμό, στην πάλη για την αλλαγή μπορεί να συμμετέχει και η μεσαία αστική τάξη ή ορισμένα τμήματά της. 'Αλλά η τάξη αυτή είναι ασταθής, ταλαντευόμενη και μπορεί, έπλσης, να τηρήσει έχθρική στάση απέναντι στην 'Αλλαγή. Γι' αυτό, δεν πρέπει να τρέφονται αυτακάτες για το ρόλο της και να θεωρείται απαραίτητη η συμμετοχή της στον αγώνα για την πραγματοποίηση της αλλαγής, πράγμα που θα ήταν δεξιός όμπορτουνισμός, αλλά και ούτε να υποτιμούνται οι δυνατότητες και η σημασία της προσέλευσής της στον αγώνα αυτό, έστω και σε ορισμένο βαθμό, πράγμα που θα ήταν άριστερός όμπορτουνισμός.

Τό ζήτημα της ηγεσίας της πάλης για την 'Αλλαγή έχει θεμελιώδη σημασία και καθορίζει τρεις τελικές τύχες της 'Αλλαγής αυτής.

Στό ζήτημα αυτό διεξάγεται σήμερα μία δεξύτετη πάλη, στό χώρο των αντιϊμπεριαλιστικών-δημοκρατικών μαζών, ανάμεσα στην εργατική τάξη και στη λεγόμενη "φιλελεύθερη" αστική τάξη. 'Η αστική τάξη, προβάλλοντας δημαγωγικά συνθήματα για "δηθεν" αλλαγή", προσπαθεί να καταχτήσει την ηγεσία των μαζών αυτών. 'Ο πραγματικός σκοπός της όμως είναι ο εύνουχισμός του αγωνιστικού πνεύματος των μαζών και των βασικών αίτημάτων της πάλης τους και, έπομένως, η ματαίωση της ριζικής αλλαγής. 'Αντίθετα, η εργατική τάξη

εἶναι ὁ πῖο συνεπής καὶ μαχητικός ὑπερασπιστής τῆς ὑπόθεσης τῆς Ἀλλαγῆς καὶ γι' αὐτό μόνο κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ Ἀλλαγή.

Ἡ ἐργατικὴ τάξη, ὀφείλει, πρῶτα-πρῶτα νὰ σφυρηλατήσῃ τὴν συμμαχία της μὲ τὴν ἀγροτιά καὶ γύρω ἀπὸ τὴν συμμαχία αὐτὴ νὰ συσπειρώσῃ ὅλες τὶς ἄλλες δυνάμεις τῆς ἀλλαγῆς σὲ ἓνα πανίσχυρο, ἐνιαῖο, πλατὺ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ - δημοκρατικὸ λαϊκὸ Μέτωπο.

Τὸ Μέτωπο αὐτό, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴν τάξιν στηριζόμενον στὴ δραστήρια ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση καὶ πάλιν ὅλων τῶν λαϊκῶν δυνάμεων θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀντιϊμπεριαλιστικὴν-δημοκρατικὴν ἀλλαγὴν καὶ θὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τὴν ντόπια πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία καὶ τοὺς ξένους ἱμπεριαλιστές, ποὺ εἶναι οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀλλαγῆς.

Παλεύοντας γιὰ τὰ γενικὰ καὶ βασικὰ αἰτήματα τῆς ἀντιϊμπεριαλιστικῆς-δημοκρατικῆς ἀλλαγῆς, ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ οἱ σύμμαχοί της ὀφείλουν ταυτόχρονα νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὶς ἄμεσες οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς διεκδικήσεις τους, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν κατακτημένων δικαιωμάτων τους καὶ τὴν κατάκτηση νέων. Γιὰ τὴν αὔξηση στὰ μεροκάματα καὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὶς συντάξεις, γιὰ καλὲς τιμὲς καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῆς διάθεσης τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν πρὸς τὴν ΑΤΕ καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν κατάργηση τῆς ἀντεργατικῆς καὶ ἀντιαγροτικῆς νομοθεσίας. Γιὰ τὶς συνδικαλιστικὲς, συνεταιριστικὲς καὶ πολιτικὲς ἐλευθερίες, γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἐκτακτῶν μέτρων, τῶν Νόμων 509 καὶ 375, τὴν νομιμοποίηση τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸ γενικὸ καὶ χωρὶς ὁρους ἐπαναπατρισμὸ τῶν πολιτικῶν προσφύγων τῆς Τεταρτῆς Πολιτικῆς Ἀμνηστίας, γιὰ ἐλεύθερες ἐκλογὲς καὶ ὁμαλὴ δημοκρατικὴ ἐξέλιξη. Ἐνάντια σὲ κάθε ἐκδήλωση τῆς ἱμπεριαλιστικῆς καὶ νατοϊκῆς ἐπέμβασης στὶς ὑποθέσεις τῆς χώρας μας καὶ τοῦ λαοῦ

μας. Αύτοί οι αγώνες για τὰ ἄμεσα αἰτήματα πρέπει νὰ συνδέονται σταθερά μέ τὰ γενικά αἰτήματα τῆς Ἀλλαγῆς καί νὰ ἀνυψώνονται βαθμιαία ὡς τὸ ἐπίπεδο αὐτῶν τῶν γενικῶν αἰτημάτων. Ἀκριβῶς μέσα ἀπό τοὺς καθημερινοὺς λαϊκοὺς αγώνες περνάει ἡ πραγματοποίηση τοῦ βασικοῦ καθήκοντος πού στέκει μπροστά στό λαϊκό κίνημα ὡς τῆ στιγμή τῆς πραγματοποίησης τῆς Ἀλλαγῆς, πού εἶναι ἡ συγκέντρωση τῶν ἀπαραίτητων γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ δυνάμεων. Σπουδαῖα ὄργανα γιὰ τὴ διεξαγωγή τῶν καθημερινῶν αγῶνων τῶν ἐργαζομένων καί γιὰ τὴν ἀνύψωσή τους ὡς τὸ ἐπίπεδο τῆς πάλης γιὰ τὰ γενικά αἰτήματα τῆς Ἀλλαγῆς εἶναι οἱ συνδικαλιστικές, συνεταιριστικές καί οἱ ἄλλες μαζικές λαϊκές ὁργανώσεις. Ἡ ὁργάνωση τῶν ἐργαζομένων στίς ὁργανώσεις αὐτές, ἡ μαζικοποίηση τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν καί ὁ σωστός ταξικός-ἀντιϊμπεριαλιστικός προσανατολισμὸς τῆς πάλης τους ἀποτελεῖ γι' αὐτὸ ζωτική, ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη.

Τὸ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ - δημοκρατικὸ κίνημα τοῦ λαοῦ μας ὀφείλει νὰ ἔχει σάν κύριον προσανατολισμὸ του τὴ στήριξη στίς δικές του, ἐσωτερικές δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων του. Ταυτόχρονα, πρέπει νὰ συνδεθεῖ στενά μέ τὸν παγκόσμιον ἀντιϊμπεριαλιστικὸν ἀγῶνα τῶν λαῶν, γιατί ἀποτελεῖ ἓνα ἐναπόσπαστο συστατικὸ τμῆμα του.

Γιὰ νὰ μπορέσει ἡ ἐργατικὴ τάξη νὰ πραγματοποιήσει τὰ καθήκοντα πού στέκουν μπροστά της, γιὰ νὰ μπορέσει τὸ Ἀντιϊμπεριαλιστικὸ-Λαϊκὸ Πέτωπο νὰ νικήσει τοὺς ἐχθρούς του, πρέπει νὰ ἔχουν ἓνα συνεπὴ καί σταθερὸ πολιτικὸ καθοδηγητὴ. Ἡ Σ υ ν ε π ῆ ς Π ο λ ι τ ι κ ῆ Ἀ ρ ι σ τ ε ρ ῆ Κ ἰ ν ῆ σ η φιλοδοξεῖ νὰ παῖξει τὸ ρόλο αὐτοῦ τοῦ πολιτικοῦ καθοδηγητῆ τῆς ἐργατικῆς τάξης καί ὄλου τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ στήν πάλη τους γιὰ τὴν ἀλλαγὴ, ὡς τὴ στιγμή πού θὰ σχηματισθεῖ τὸ πραγματικὸ κῶμμα τῆς Ἀριστερᾶς πού εἶναι καί ὁ φυσικὸς καθοδηγητῆς

αυτής της πάλης.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Οι πολιτικοί σκοποί και ο ρόλος της ΣΠΑΚ προσδιορίζουν και την οργανωτική συγκρότηση και λειτουργία της. Η σύνθεση της ΣΠΑΚ, οι ιδιότητες των μελών της, οι οργανωτικές αρχές της, η διάρθρωση και η όλη λειτουργία της πρέπει να υπηρετούν το βασικό σκοπό της πραγματοποίησης της Γενικής Πολιτικής Γραμμής της.

Η ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ. - ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ

Στην κοινωνική σύνθεση της ΣΠΑΚ πρωταρχική θέση κατέχουν οι εργάτες, που μαζί με τους αγρότες και τους άλλους εργαζόμενους διαμορφώνουν και εκφράζουν το ταξικό πρόσωπο της ΣΠΑΚ.

Μέλος της ΣΠΑΚ γίνεται καθένας, που δεν βαρύνεται με αντιαγωνιστικές είτε εξωλαϊκές πράξεις, παραδέχεται τις προγραμματικές και καταστατικές κατευθύνσεις της ΣΠΑΚ, πληρώνει τακτικά τη μηνιαία οικονομική συνδρομή του, σύμφωνα με τις οικονομικές του δυνατότητες, διαβάσει, μελετάει και εφομοιώνει τις αποφάσεις των καθοδηγητικών οργάνων της ΣΠΑΚ φροντίζει αδιάκοπα για την ανύψωση του θεωρητικού, ιδεολογικού, πολιτικού του επιπέδου, και, ανήκοντας σε ένα από τα τμήματα της ΣΠΑΚ δουλεύει πρακτικά για την πραγματοποίηση της Γενικής γραμμής και της τακτικής της. Το μέλος της ΣΠΑΚ οφείλει επίσης να ανήκει σε μαζικές λαϊκές οργανώσεις και άπαραλλητα στην επαγγελματική του οργάνωση και να δουλεύει δραστήρια μέσα σ' αυτές.

Στην προσέλκυση μελών στις γραμμές της ΣΠΑΚ, πρωταρχική θέση κατέχουν τα ποιοτικά και όχι τα ποσοτικά κριτήρια. Αποσκοπούμε να δημιουργήσουμε μια οργάνωση αρχής Ικανή για δράση και όχι ένα συνοθύ-

λευμα έτερογενών και άστατών στοιχείων Ικανών μόνο για ακαδημαϊκές φλυαρίες. Ή συμμετοχή στη Σ.Π.Α.Κ. πρέπει να είναι προϋόν βαθειάς μελέτης και σοβαρής απόφασης και όχι καρπός μιας πρόχειρης, επιπόλαιης και βιαστικής κρίσης.

Ή μή ανταπόκριση στις παραπάνω υποχρεώσεις, ή παραβίαση τών βασικών προγραμματικών και καταστατικών κατευθύνσεων τής Σ.Π.Α.Κ. καθώς και πράξεις που έρχονται σε αντίθεση με τό ήθος του λαϊκού αγωνιστή, τιμωροϋνται, με διαγραφή από τις γραμμές τής Σ.Π.Α.Κ. Το μέλος τής Σ.Π.Α.Κ. που δεν καταβάλλει, για πέντε συνεχείς μήνες, τήν οικονομική συνδρομή του, μπορεί να προκαλέσει τόν αποκλεισμό του από τις γραμμές τής Σ.Π.Α.Κ.

ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Ή Συνεπής Πολιτική Άριστερή Κίνηση συγκροτεΐται και λειτουργεί πάνω στη βάση του Δημοκρατικού Συγκεντρωτισμού.

Στους κόλπους τής Σ.Π.Α.Κ. αναπτύσσεται ή πιο πλατειά δημοκρατία, δημιουργοϋνται οι προϋποθέσεις για να γίνει τό κάθε μέλος Ικανό να συμμετέχει δραστήρια και ζωντανά στη συζήτηση, έπεξεργασία και λήψη τών αποφάσεων, στη διαμόρφωση τής γραμμής και τακτικής τής Σ.Π.Α.Κ., και στην πρακτική εφαρμογή της στη ζωή. Το μέλος τής Σ.Π.Α.Κ. έχει δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση, να άσκει ελεύθερα κριτική πάνω στις αποφάσεις που παίρνονται από τά καθοδηγητικά όργανα τής Σ.Π.Α.Κ. για τήν εφαρμογή τών προγραμματικών και καταστατικών της κατευθύνσεων, για λάθη ή παραλείψεις που σημειώνονται στην πορεία τής δουλειάς, από οποιοδήποτε όργανο ή καθοδηγητικό στέλεχος ή και απλό μέλος τής Σ.Π.Α.Κ. Τά καθοδηγητικά όργανα τής Σ.Π.Α.Κ. εκλέγονται δημοκρατικά, και τό κάθε μέλος τής ομάδας έχει τό δικαίωμα να συμμετέχει στην εκλογή τους και να εκλέγεται σ'αυτά. Άλλά

ή δημοκρατία πρέπει να συνδυάζεται με το συγκεντρωτισμό στη λειτουργία της ΣΠΑΚ. Οι αποφάσεις των οργάνων ή συνελεύσεων της ΣΠΑΚ, κέρνονται στη βάση της υποταγής της μειοψηφίας στη γνώμη της πλειοψηφίας. Μετά τη λήψη της απόφασης, η μειοψηφία μπορεί να διατηρήσει τις απόψεις της, αλλά είναι υποχρεωμένη να υποταχθεί στην απόφαση που πάρθηκε και να δουλέψει με τον ίδιο όποια και οι άλλοι ενθουσιασμό και ζήλο για την πρακτική εφαρμογή της. Το μέλος της ΣΠΑΚ δεν έχει το δικαίωμα να βάζει τις προσωπικές του γνώμες πάνω από τις αποφάσεις των καθοδηγητικών οργάνων της ΣΠΑΚ. Αντίθετα, οφείλει να πειθαρχεί σε κάθε απόφαση καθοδηγητικού οργάνου. Η υποκειμενική στάση, ή αυθαίρετη έρμηνεία των προγραμματικών και καταστατικών κατευθύνσεων της ΣΠΑΚ για τη μη συμμόρφωση με αποφάσεις καθοδηγητικού οργάνου, είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του μέλους της ΣΠΑΚ. Η συγκρότηση χωριστών ομάδων και η ανάπτυξη φραξιονιστικής δραστηριότητας στους κόλπους της ΣΠΑΚ είναι απαράδεκτη. Τα κατώτερα όργανα πρέπει να πειθαρχούν στα ανώτερα όργανα και όλα τα όργανα και όλα τα μέλη στο ανώτερο καθοδηγητικό όργανο της ΣΠΑΚ - στο Κεντρικό Συμβούλιο. Η Συνεπής Πολιτική Άριστερη Κίνηση εκφράζει μια δημοκρατικά διαμορφωμένη, ενιαία, θέληση, μια έθελοντικά και ενιαία παρμένη απόφαση: για την σταθερή πάλη, για την πραγματοποίηση των πολιτικών σκοπών της ΣΠΑΚ. Πρέπει, επομένως, να εξασφαλίζονται οι αναγκαίοι οργανωτικοί όροι για αυτό. Ο Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός που αντιπροσωπεύει τον αρμονικό και διαλεχτικό συνδυασμό της δημοκρατίας με το συγκεντρωτισμό, είναι το βασικό οργανωτικό όπλο για τη ζωντανή, δημιουργική κινητοποίηση και αξιοποίηση όλων των δυνάμεων της ΣΠΑΚ στην πραγματοποίηση της Γενικής πολιτικής της γραμμής.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Κυρίαρχο σώμα της ΣΠΑΚ είναι η Πανελλαδική Σύ-

σκεψη, πού συνέρχεται μιά (1) φορά τό χρόνο. Οι αντιπρόσωποι γιά τή Πανελλαδική Σύσκεψη εκλέγονται από τρίς τοπικές οργανώσεις - τμήματα τής ΣΠΑΚ. Ή Πανελλαδική Σύσκεψη έγκρίνει και αποφασίζει πάνω στις προγραμματικές και καταστατικές κατευθύνσεις τής ΣΠΑΚ και γιά τή χάραξη τών βασικών προσανατολισμών τής δράσης τής ΣΠΑΚ και εκλέγει τό Κεντρικό Συμβούλιου τής ΣΠΑΚ.

Τό Κ.Σ. αποτελεί τό ανώτερο καθοδηγητικό όργανο τής ΣΠΑΚ στό διάστημα πού μέσολαβεῖ από Σύσκεψη σέ Σύσκεψη, όπου και λογοδοτεῖ. Συνέρχεται κάθε τρεῖς (3) μήνες και αποφασίζει πάνω στέ τρέχοντα ζητήματα ταχτικῆς τής ΣΠΑΚ. Τό Κ.Σ. εκλέγει τό Γραφεῖο τοῦ Κ.Σ.

Τό Γραφεῖο τοῦ Κ.Σ. λογοδοτεῖ στό Κ.Σ. και καθοδηγεῖ ὅλη τή δουλειά τής ΣΠΑΚ από συνεδρίαση σέ συνεδρίαση τοῦ Κ.Σ. Τό Γραφεῖο τοῦ Κ.Σ. δρίξει διάφορα κεντρικά βοηθητικά όργανα καθώς επίσης δημιουργεῖ οργανώσεις - τμήματα τής ΣΠΑΚ κατά πόλεις και περιοχές και δρίξει προσωρινά τά αντίστοιχα καθοδηγητικά όργανα. Τρεῖς μήνες μετά τή συγκρότηση τοῦ τμήματος και τήν αὔξηση τών μελῶν του πάνω από τόν ἀριθμό δέκα (10), τό Γραφεῖο του εκλέγεται ἀπευθείας από τήν συνέλευση τοῦ τμήματος.

Ή οργανωτική βάση τής ΣΠΑΚ εἶναι τό τμήμα. Οι δυνάμεις τής ΣΠΑΚ οργανώνονται και συγκροτοῦνται κυρίως κατά επαγγελματικούς κλάδους, στούς τόπους δουλειᾶς, ἀλλά επίσης και στούς τόπους κατοικίας.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Όλα τά όργανα τής ΣΠΑΚ πρέπει νά έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο δουλειᾶς και νά λειτουργοῦν κανονικά και ζωντανά. Ή συλλογικότητα στή λήψη τών αποφάσεων και ἡ ἀτομική εὐθύνη στήν ἐκτέλεση τών ἀποφάσεων, ὁ συστηματικός και κανονικός ἔλεγχος από τά ἀνω πρὸς τά κάτω και από τά

κάτω προς τα πάνω για τη σωστή εφαρμογή των αποφάσεων και για την πρόληψη ή έγκαιρη διόρθωση των λαθών και ελλείψεων στη δουλειά, ή ανάπτυξη της κριτικής και αυτοκριτικής και της πειθαρχίας στη γραμμή και στις αποφάσεις της ΣΠΑΚ είναι οι βασικές κατευθύνσεις στη λειτουργία των οργάνων και γενικά στην οργανωτική δουλειά της ΣΠΑΚ.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Οι πηγές των οικονομικών της ΣΠΑΚ είναι οι ταχτικές συνδρομές και οι δωρεές των μελών της ΣΠΑΚ καθώς και οι δωρεές των φίλων της ΣΠΑΚ.

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Η ιδεολογική - πολιτική και οργανωτική ενότητα των γραμμών της ΣΠΑΚ αποτελεί απαραίτητο όρο για την έπιτυχή εκπλήρωση της αποστολής της.

Η ιδεολογικό - πολιτική και οργανωτική ενότητα των γραμμών της ΣΠΑΚ θεμελιώνεται, πραγματοποιείται και αναπτύσσεται πάνω στη συνειδητή αποδοχή και ανεπιφύλακτη εφαρμογή των προγραμματικών και καταστατικών κατευθύνσεων της ΣΠΑΚ από τα μέλη της, πάνω στην αδιάλλακτη υπεράσπιση της Γενικής Πολιτικής Γραμμής και ταχτικής και των οργανωτικών αρχών της ΣΠΑΚ και την αποφασιστική καταπολέμηση των κάθε λογής δεξιών ή "αριστερών" όπκορτουνιστικών παρεκκλήσεων.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.

Μέσα στα οργανωτικά πλαίσια της ΣΠΑΚ, και πάνω στις προγραμματικές και καταστατικές κατευθύνσεις της ΣΠΑΚ δημιουργείται Τμήμα νεολαίας, που έχει την ονομασία "Νεολαία της ΣΠΑΚ".

Η Σ.Π.Α.Κ. ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ δημιουργία τῆς ΣΠΑΚ, ἀποτελεῖ ἓνα σπουδαῖο σταθμὸ στὴν ἱστορία τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος τῆς χώρας μας καὶ ἓνα σημαντικό γεγονός στὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας.

Ἡ δημιουργία τῆς ΣΠΑΚ εἶναι τὸ νομοτελεῖακὸ ἀποτέλεσμα τῆς προδοσίας τῶν ὀππορτουμιστῶν ἡγετῶν καὶ ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀκατάβλητη ζωτικότητα τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος. Τὸ ἀριστερὸ κίνημα εἶναι γέννημα τῶν ἀντικειμενικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, ἔχει μιὰ μακρόχρονη καὶ ἐνδοξή ἱστορία, βαθειὰς ρίζες στὸ λαό, ἐκατάλυτους δεσμούς μέ τίς ἐργαζόμενες μᾶζες, καὶ ἐναπόφευκτα θά ὑπάρχει καὶ θά ἀναπτύσσεται ὡς τὴν ἐκπλήρωση τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς του. "Ἄν οἱ ὀππορτουμιστές, ἐπομένως, πέταξαν στή λάσπη τῆ σημαία τοῦ ἀγῶνα, τῆ σημαία αὐτὴ τῆ σηκώνουν τώρα ψηλά οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστές." Ἄν ἡ ΕΔΑ ἐκφυλίστηκε σέ ἓνα τυπικὰ μικροαστικὸ κόμμα, οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστές παίρνουν τώρα τὴν ὑπόθεση στὰ χέρια τους καὶ προχωροῦν γιὰ τὴ δημιουργία ἐνός νέου πραγματικὰ συνεποῦς κόμματος τῆς Ἀριστερᾶς, ἱκανοῦ νὰ ὀδηγήσει ὡς τὸ τέλος τὸν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ. Ἡ ΣΠΑΚ εἶναι ὁ πρόδρομος αὐτοῦ τοῦ Κόμματος καὶ ταυτόχρονα τὸ ὄργανο γιὰ τὴν ἔμεση καθοδήγηση τῆς λαϊκῆς πάλης. Τώρα ἡ Ἀριστερά διαθέτει τὴν πολιτικὴ της ὀργάνωση καὶ ὁ λαός τὸν πολιτικὸ καθοδηγητὴ του. Καὶ δέν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἀμφιβολία, πῶς θά προχωρήσουν σταθερὰ πρὸς τὰ ἔμπρός.

Ἡ ΣΠΑΚ ξετυλίγει τὴ σημαία τοῦ ἀγῶνα μέσα σέ δύσκολες ἀλλὰ καὶ εὐνοϊκὲς διεθνεῖς καὶ ἐσωτερικὲς συνθῆκες.

Σέ παγκόσμια κλίμακα ὁ ἱμπεριαλισμὸς, μέ ἐπικεφαλῆς τίς ΗΠΑ, καὶ μέ τὴν ἔμεση συνεργασία τῶν σύγ-

χρονων ρεβιζιονιστών, ἐπιτίθεται μανιασμένα ἐνάντια στήν ἐλευθερία τῶν λαῶν καί τήν παγκόσμια εἰρήνη, συνωμοτεῖ, ραδιουργεῖ, ἐπεμβαίνει στά ἐσωτερικά τῶν λαῶν, ὀργανώνει στρατιωτικά φασιστικά πραξικοπήματα, ἐντείνει τίς ἔνοπλες ἐπιθέσεις του καί, πάνω ἀπ' ὅλα, προωθεῖ καί κλιμακώνει τόν ἐπιθετικό του πόλεμο ἐνάντια στό Βιετνάμ. Ἀλλά ὅλες οἱ προσπάθειές του καταρροῦν ἐκείσυχντα. Τό ἀντιϊμπεριαλιστικό κίνημα καρά τήν προσωρινή ὑποχώρηση πού σημείωσε σέ ὀρισμένες χῶρες, ἀπέκρουσε γενικά μέ ἐπιτυχία τίς ἐπιθέσεις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καί περνᾷ βαθμιαία στήν ἀντεπίθεση. Βρισκόμαστε στίς παραμονές μιᾶς νέας, ἰσχυρῆς ἀνοδοῦ τοῦ ἀντιϊμπεριαλιστικοῦ κινήματος σ' ὅλον τόν κόσμο. Ἡ ἡρωϊκή ἀντίσταση καί οἱ λαμπρές ἐπιτυχίες πού σημειώνουν οἱ βιετναμέζοι στήν πάλη τους ἐνάντια στούς ἐπιδρομεῖς ἱμπεριαλιστές ἐμπνέουν ὅλους τούς λαούς καί προδιαγράφουν τό λαμπρό μέλλον τους.

Στή χώρα μας, ἡ ἀμερικανοκρατία κλιμακώνει συνεχῶς τήν ἐπίθεσή της σέ μιᾶ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια νά ξεπεράσει τήν κρίση της καί νά σταθεροποιήσει τήν κυριαρχία της. Στήριζόμενη ὅλο καί περισσότερο στήν ἀνοιχτή τρομοκρατία καί τήν ἀνάσχυνη δημογραφία, ἐτοιμάζεται τώρα γιά μιᾶ ἀποφασιστική ἐξόρμηση μέ "ἐκλογές" βίας καί γοθείας ἢ μέ ἀνοιχτή δικτατορίαν ἀ υποτάξει τό λαό μας. Ἀλλά θά αποτύχει καί πάλι οἰκτρά. Ἡ κρίση τῆς ἀμερικανοκρατίας εἶναι ἀξέπεραστη καί θά βαθάλνει κάθε μέρα καί πῶς πολύ. Τώρα σ' ὅλη τή χώρα παρατηρεῖται μιᾶ ἔντονη δραστηριοποίηση τοῦ λαοῦ. Τό μαζικό κίνημα βρίσκειται μπροστά σέ νέα ἰσχυρή ἀνοδο. Ὀριμάζουν οἱ ὄροι γιά ἀποφασιστικούς καί νικηφόρους λαϊκούς ἀγῶνες.

Μέσα σ' αὐτές τίς συνθήκες ἡ ΣΠΑΚ καλεῖται νά ἐκπληρώσει ἕνα ἱστορικό ἔργο: νά τεθεῖ ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγῶνων τοῦ λαοῦ καί μέσα ἀπό τούς ἀγῶνες αὐτούς νά ἀνασυντάξει τίς δυνάμεις τοῦ ἀριστεροῦ κινήμα-

τος, νά καταπολεμήσει αποφασιστικά τόν όπιορτουρισμό, νά όδηγήσει στή δημιουργία τοῦ νέου πραγματικοῦ κόμματος τῆς Ἀριστερᾶς, πού αποτελεί τήν έγγύηση γιά τήν τελική νίκη τῆς λαϊκῆς ὑπόθεσης. Καί τό ἔργο αὐτό θά τό ἐκπληρώσει μέ σταθερότητα καί συνέπεια. Μέ τίς ἀκούραστες προσπάθειες ὄλων τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν θά προχωρήσει πρὸς τά ἔμπροσ. Καί μέσα ἀπό τίς ἥττες καί τά συντρίμια, πού σκόρπισε ὁ ρεβιζιονισμός, θά ξεπεταχθεῖ πιά ἰσχυρό, πιά ἀτσαλωμένο, πιά ρωμαλέο τό ἀριστερό κίνημα τῆς χώρας μας, καί ὁ λαός μας θά μπεῖ στήν πλατεία λεωφόρο τῆς Νίκης.

Ἄξιός κληρονόμος καί πιστός συνεχιστής τῶν καλύτερων ἀγωνιστικῶν παραδόσεων τοῦ ἔνδοξου λαϊκοῦ μας κινήματος, σημαιοφόρος τῶν μεγάλων ἰδανικῶν τῆς Ἀριστερᾶς, ἡ ΣΠΑΚ ἀνοίγει τό δρόμο γιά ἓνα εὐτυχημένο μέλλον τοῦ λαοῦ μας, γιά μιᾶ Ἑλλάδα λεύτερη ἀνεξάρτητη, δημοκρατική καί εἰρηνική.

Ἀπρίλης 1967

Ἡ Ἰδρυτική Σύσκεψη
τῆς Συνεποῦς Πολιτικῆς
Ἀριστερῆς Κίνησης.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- ΟΙ ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΕΣ ΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑσελ. 4
- ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΒΑΣΙΣΜΕ- σελ. 7
ΝΗ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
- ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΥΝΕΠΕΣ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑσελ. 9
- ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣσελ.11
"Ένα αντιδημοκρατικό-αντιλαϊκό καθεστώς υποτέλει-
ας στους ξένους ιμπεριαλιστές
Τό άμεσο αίτημα: Βαθειά αντιϊμπεριαλιστική-δημο-
κρατική αλλαγή στην Έλλάδα
Οι κινητήριοι δυνάμεις, τó ένιατο μέτωπο καί
ή ήγεςία τής αλλαγής
- Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.σελ.23
"Η σύνθεση τής Σ.Π.Α.Κ. - Ποίός μπορεί νά γίνει
μέλος της
Οι οργανωτικές αρχές τής Σ.Π.Α.Κ.
"Η οργανωτική διάρθρωση τής Σ.Π.Α.Κ.
"Η λειτουργία τών οργάνων
- ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.σελ.27
- Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ
Σ.Π.Α.Κ.σελ.27
- Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ Σ.Π.Α.Κ.σελ.27
- Η Σ.Π.Α.Κ. ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΛΛΟΥ ΜΑΣσελ.28

